

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jana Vyklického právní věci žalobce: **K. N.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2015, č. j. 1 A 31/2015 - 40,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 29. 6. 2015 kasační stížnost proti shora označenému rozsudku městského soudu. Tímto rozsudkem byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 4. 2015, č. j. CPR-8280-2/ČJ-2015-930310-C235, kterým zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 12. 2. 2015, č. j. KRPA-119629-100/ČJ-2013-000022. Naposledy uvedeným rozhodnutím bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území, byla stanovena na jeden rok.

[2] Kasační stížnost byla spojena s návrhem na přiznání odkladného účinku. Žalobce (dále též „stěžovatel“) vyjádřil přesvědčení, že jeho individuální zájem na ochraně jeho procesních práv významně převyšuje potenciální újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám či potenciální ohrožení důležitého veřejného zájmu. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže podle stěžovatele představovat újmu pro třetí osoby. Ačkoli lze připustit, že by realizace pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění obecně mohla být ve veřejném zájmu, nelze tento zájem stavět do konfliktu se zájmem stěžovatele na spravedlivý proces. Stěžovatel dále poukázal na závěry uvedené v rozhodnutích Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 82/2012 – 37, ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, a ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96).

[3] Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí, neboť žalobce je zastoupen advokátem, a proto jeho setrvání na území i po dobu vedení řízení o kasační stížnosti není nezbytné.

[4] Zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, došlo s účinností od 1. 1. 2012 i ke změně úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku v § 73 s. ř. s. Na rozdíl od předchozí právní úpravy již není nutné prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu žalobce (resp. důvodnou obavu její hrozby), nýbrž stačí pouze poukázat na nepoměr mezi následkem (slovy zákona „újmou“), který by vznikl žalobci nepřiznáním odkladného účinku, a případnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podmínky pro přiznání odkladného účinku tak byly citovanou novelou s. ř. s. zmírněny.

[5] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů vyplývajících z § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., tedy :

- 1) nepoměrně větší újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň
- 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

[6] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na jeho osobě a konkrétní situaci. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Ten musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností ji vyvozuje, a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu a dále mj. i z vyjádření žalované, jejíž úlohou je ze zákona hájit veřejný zájem na úseku pobytu cizinců v České republice.

[8] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění nepochybně velmi silně zasahuje do soukromé a eventuálně i rodinné sféry cizince. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění by mohl představovat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se tento výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí neodložily. Nucené vycestování mimo území České republiky by mělo nepochybně za následek i ztížení možností stěžovatele uplatnit svá práva v řízení u soudu, přestože je zastoupen advokátem.

[9] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu

pokračování

veřejný zájem související s pobytem cizinců na území České republiky, který je zajišťován mj. i tím, že cizinci, jimž bylo pravomocně uloženo správní vyhoštění, a kterým uplynula doba k vycestování z území České republiky, se na tomto území zdržovat nemohou. V daném případě však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalované po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[10] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2015

JUDr. Jíří Palla
předseda senátu